

Van Kerscha(e)ver Frank. Een Blankenbergse emigrant. Een mooi EN triestig familieverhaal.

Jan Vanderhaeghe en Hilde Deboeck

Dit verhaal vonden wij in de Gazette van Detroit van 6 en 13 juni 1985. Het werd oorspronkelijk neergeschreven door Frank Vanker (Van Kerschaever) zelf in de Gazette van Detroit van 18 oktober 1929¹ en in 1985 hernomen. Ik geef het verhaal integraal weer, zoals het indertijd neergeschreven werd. Om het geheel niet te storen geef ik bijkomende informatie in voetnoten weer. Achteraan nog bijkomende informatie over Emil Vaker, gesneuveld in Frankrijk tijdens WO I.

Frank Vanker werd geboren te Bankenberge op 5 april 1856², de jongste van 10 kinderen van Frank en Rosa Van Ker(s)chaever. Hij was dus een jaar jonger dan Charles Goddeeris (geboren Roeselare 12 april 1855)³ en een goeie zes maanden ouder dan Albrecht Rodenbach (geboren Roeselare 1856) Als student in West-Vlaamse colleges kwam hij onder de invloed van de ontpoppende Vlaamse studentenbeweging, zoals menigmaal blijkt uit zijn gedichten. Dat hij zijn naam hier tot Vanker verkortte gebeurde waarschijnlijk onder invloed van zijn oudere broers die reeds voor hem naar Amerika gekomen zijn. Zijn wedervaren in Amerika heeft hij beschreven in de Gazette van Detroit van 18 oktober 1929, onder de titel “Van de wieg tot aan de rand van het graf ...” . Hier volgt zijn verhaal.

In de eerste dagen van het jaar 1880 toen ik mijn studies volbracht in het college van Tielt, Kortrijk, Torhout en eindelijk het atheneum van Brugge, trok de “wonderlust”⁴ mij aan. Na enige der bijzonderste steden in Europa bezocht te hebben, verliet ik het Vaderland – doch op behoorlijke wijze – met het inzicht zoals velen, van een fortuintje te gaan zoeken in de Verenigde Staten; Mijn ouders waren beiden gestorven; ik was de jongste van tien kinderen, genoemd “het kakkernest” . twee van mijn broeders verbleven reeds sedert vijf jaren in Amerika. Mijn beluit was met hen vereniging te komen.

De reis was uitermate langzaam en drukkend; het eiste 27 dagen om de uitvaart van Antwerpen tot New York te voltrekken⁵. Op het stoomschip maakte ik kennis met een Engelsman geboekt voor Australië en daar ik de taal werkelijk machtig was, waren wij op korte stonden aan malkander gekleefd gelijk twee zielen in een lichaam.

Na enige vrolijke momentjes in New York doorgebracht te hebben, mesten wij afscheid nemen; mijn kameraad zette zijn reis voort naar Australië via San Francisco, en ik naar El Paso, Texas. Omtrent 300 mijlen west van Fort Worth aan de Texas-Pacific Railway in Tom Green Country ligt er een stedeken genoemd Colorado City, daar ik moest afstappen en zohaast de inwoners vernomen hadden dat ik de broeder was van Pierre Vanker, de ranchman, werd ik ontvangen en behandeld als een koning.

¹ De verwijzing naar de Gazette van Detroit klopt niet. In dat nummer wordt niet over de familie Vanker geschreven.

² De geboorteplaats klopt niet. In Blankenberge komt de naam Van Ker(s)chaever niet voor.

³ Charles Goddeeris, gehuwd in Detroit met Costenoble Julia op 22 mei 1883. Vertrok vanuit Antwerpen op 28 mei 1882. Overleden in Grosse Pointe (Michigan) op 12 december 1933.

⁴ Wandelgids

⁵ Zijn vertrekdatum werd niet teruggevonden, volgens de volkstelling van 1910, aankomst in Amerika 1880.

Op de volgende dag 's morgens vroeg stond er onverwachts een hoepelwagen gereed gespannen met vier levende kleppers om mij tot de plaats van bestemming over te voeren. De ranch was 90 mijlen afgelegen van Colorado City, O boys! Drie dagen en drie nachten reis, slapen onder de blauwe hemel met een paar schoenen voor een hoofdkussen en wat klompen van dierenhuiden voor dekens. Alles was geen suiker en zeem..... 'lk moet er van zwijgen of 'k zou er nog hoendervlees van krijgen....

Na drie dagen met last en ontbering doorgebracht te hebben bereikten wij eindelijk de bestemmingsplaats. Bij onze aankomst stond alles in rep en roer..... broeder en cowboys drukten ons vriendelijk de hand, maakten tuimelperten op de broncos, steegbengels ging aan 't klinken en lassos vlogen mijlen ver, rond en rond, in het kort: het was een algemeen cirkhuis; 's avonds was 't volle feest, een schaap werd geslacht, en lekker geëten en gedronken op de gezondheid van de nieuwkomers, en gezongen:

“ Er was laatstmaal een jagertje fijn
Voor de tralie van een venster
Allen gelijk, lustig eens gedronken
Nog liefst van al de Roeselaar”

En geloof mij, schapenbout smaakte aangenamer dan bonen en spek, en wijn beter dan het water uit de kreek. Na enige dagen rust sloot ik mij bij de cowboys aan, doch weinig ervaren in het vak, reed ik over bergen door kreek en valleien, totdat ik eindelijk de vier volgende jaren van mijn leven in een zadel versleten had.

Ja, droevige nachten heb ik doorworsteld in die wildernis, waar hongerige wolven het vee speurden, waar het slangengesis rond het kampvuur ronkte en waar de muggen des avonds hunne avondbee kwamen zingen, en dan een traantje ontvloeide mijn benevelde ogen als ik aan 't schoon Vlaanderen dacht. Zoetste herinneringen! Waar is de tijd van mijn jongste jaren toen ik flaneerde tot in Gent op de Korenmarkt, tot Brugge in de Breidelstraat, tot Brussel in Terkamerenbos, in Frankrijk in Gai Paris sur le Boulevard des Italiens et à l'Hotel des Ambassadeurs.

Na afloop van vier jaren, afgemat en vermoeid door het kammervol hondeleven in de wildernis, wenste ik vaarwel aan broeder en kameraden en baande mij een weg naar Detroit, waar ik mijn broeder Louis aantrof.

Broeder Louis bestuurde een saloon aan Elisabeth Street en Woodward Avenue. Bij mij aankomst, subiet in een barbierssalet, de wilde haren afgeknipt, netjes gewassen, een wit hemdeke aangetrokken, de knevels wat opgekruld, stond k in een paar dagen fiks in het taplokaal alle soorten van dranken rond te slingeren.

Zelden ontmoette men een Belg, de nederzetting telde schaars een 50-tal landgenoten. De Bijeenkomsten waren gewoonlijk geschikt bij Jantje Raas aan Bates Street, te voren Camiel De Vogelaer en bestuurd door Camiel Van Coillie, en ook nog in de “Zoeten Inval” bij Catrientje aan St. Aubin Avenue.

Vele van de oude confraters zijn reeds gestorven, doch de volgende blijven nog immer in het harnas: de heren Posselius, Claeys, Warnez, Van Coillie, Lootens, doch wie ik ook niet mag vergeten is Charles Goddeeris en nog anderen, te lang om te vermelden.

De Belgische kerk, een vervallen gebouw, was gelegen aan Catharina Street en Gratiot Avenue, waar dichtbij Henri Van Hove een saloon bestuurde en waar wij na de hoogmis onze borreltjes jenever dronken, en nu het negerkwartier geworden is.

Het was in deze kerk, genaamd “Our Lady of Sorrows” waar ik met Minnie Danneels⁶ gedurende ’t jaar 1890⁷ in ’t huwelijk getreden ben en waar eerw. Vader De Gryse pas van België gekomen, de mis opdroeg en het eerste huwelijk voltooide.

Acht kinderen zijn uit het huwelijk gesproten, zes zonen en twee dochters, twee zijn jong gestorven, een zoon Emil heeft zijn leven verloren in de wereldoorlog⁸, nog vier zonen en een dochter zijn in ’t leven⁹, doch allen gehuwd; en daar wij gans alleen wonen aan Pennsylvania 4414, schikken wij in onze bevorderde ouderdom onze laatste dagen te zamen door te brengen.¹⁰

De grafsteden van Frank Vanker en Minnie Danneels

⁶ Geboren 16 oktober 1866; overleden 16 december 1956. Dochter van August en R

⁷ 25 juni 1890

⁸ Overleden in Cantigny (Frankrijk) 28 mei 1918

⁹ Volgens de volkstelling van Detroit in 1910: August ° 1890; Frank junior ° 1892; Emil ° 3 oktober 1895; John ° 1899; Rose ° 1901; Richard ° 1899; Arthur. August, Frank junior en Emil werkten in 19110 in de autofabrieken van Detroit als machinisten.

¹⁰ Frank Vanker overleed op 4 juli 1935

SLAIN SOLDIER, SON OF POET, WAR HERO

Emil Henry Vanker was the first Detroit boy of Belgian parentage killed in action during the World War.

His memory is honored today as officials of the American Legion complete plans for the eighteenth annual poppy day in Detroit, May 27.

Proceeds of the sale will be used for benefit of disabled veterans and children of veterans who died in the nation's defense.

Private Vanker was a member of Company D, Twenty-sixth Infantry of the First Division. He was killed in action at Cantigny, France, May 29, 1918.

He was the son of the late Frank Vanker, known in Detroit as the "Belgian Poet." Mr. Vanker, who died last July, wrote many poems during previous poppy day campaigns for publication in Belgian papers.

In 1920 a group of ex-service men of Belgian extraction, formed the Roose-Vanker Post No. 286 of the American Legion, thus perpetuating and honoring the name of Private Vanker.

Blessed are they that mourn for they shall be comforted. St. Matt. V. 6.

✠

IN LOVING MEMORY
of
EMIL-HENRY VANKER
beloved Husband of
MILDRED VANKER nee THOMPSON
dear Son of
Mr. and Mrs. FRANK VANKER

Born in DETROIT, the 3rd. of October 1896; died on the battlefield in FRANCE the 29th. of May 1918.

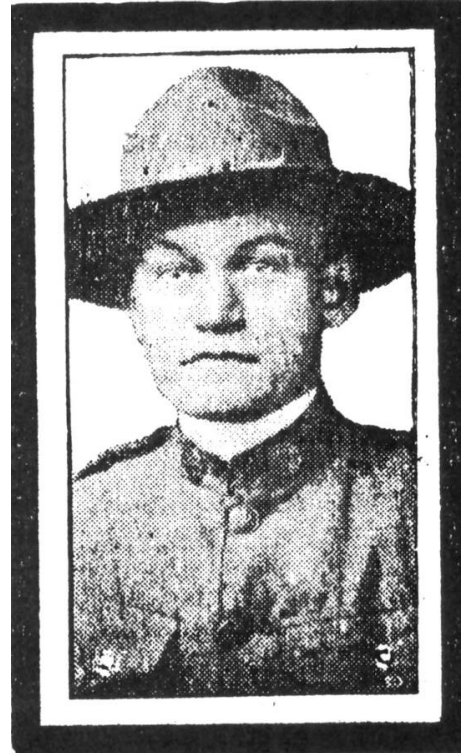
May Stars and Stripes forever
Cover his silent grave.
Nothing but death can sever
The spirit of the brave.

A Martyr to his duty buried in the open field near the trenches where he valiantly fought for Victory. Emil your Country is grateful to you and your Memory will be honored by future generations.

Beloved Wife, Parents, Brothers and Sister, take consolation at the thought that as a good Christian and a fearless soldier he did his duty for God and Country.

May the soul of all the faithful departed through the Mercy of God rest in peace. Amen.

Seven Years and Seven Quarantines,
Gazette van Detroit, 1338 Mack Ave

Emil sneuvelde op 29 mei 1918 en werd dezelfde dag voorlopig begraven in Villers Tournelle aan de Somme. Hij werd herbegraven op hetzelfde kerkhof op 15 januari 1919; Op 18 november 1921 werd het lichaam opgegraven en klaargemaakt voor verzending naar Amerika. Op 25 november arriveerde het lichaam in Antwerpen en op 4 december vertrok het stoffelijk overschot met de "St Michiel" met bestemming Hoboken (US) waar het op 16 december 1921 arriveerde. Op 10 januari 1922 wordt het lichaam ter beschikking van de familie gesteld en vindt Emil zijn definitieve rustplaats op het Mount Olivet Cemetery, Detroit, waar ook zijn ouders later zullen begraven worden.